

Prepara el BCE el rescate d'Itàlia i Espanya?

written by Germán Gorraiz López | 19 de maig de 2020

Segons assenyala Joel Kotkin a la revista Forbes, durant dècades els països del nord (Alemanya, Noruega, Suècia, Dinamarca, Holanda, Finlàndia i el Regne Unit), han compensat les molt baixes taxes de fecunditat i la disminució de la demanda interna amb l'arribada d'immigrants i la creació d'economies d'orientació exportadora altament productives.

Per contra, els països perifèrics europeus no han desenvolupat unes fortes economies que compensin el seu esvaniment demogràfic per basar la seva economia en l'anomenada "dieta mediterrània", els ingredients principals de la qual eren el "boom" urbanístic, el turisme i el consum intern que creava excel·lents plats minimalistes, d'aparença altament suggestiva i preu desorbitat però buits de contingut culinari i amb data de caducitat impresa (2008) provocada per l'esclat de la bombolla immobiliària i l'enfonsament del castell de cartes econòmics dels països PIGS (despectiva abreviatura anglosaxona que englobava Espanya, Portugal, Itàlia i Grècia).

No obstant això, la imposició d'objectius excessivament ambiciosos de reducció del dèficit públic, en un context de contracció molt significativa del PIB i amb el problema afegit d'absència de crèdit en diverses economies, no hauria aconseguit l'objectiu prioritari d'aconseguir la reducció dels desequilibris de les finances públiques dels seus estats membres sinó que es va traduir en pujades d'impostos, reducció de funcionaris, desmantellament de la sanitat pública, retallades salarials, màxima flexibilitat en el mercat laboral i increment del deute públic dels països perifèrics i emergents.

Aquest deute arribarà pel 2021 a sostres estratosfèrics a

Itàlia i Espanya (Deute estimada en el 134% i 115% del PIB respectivament) per ser els més afectats per la pandèmia del coronavirus, el que *de facto* suposaria la necessitat del seu rescat pel BCE però que no obstant això sembla una tasca inviable donat la mida de les economies italiana i espanyola.

En aquesta difícil cruïlla, convindria recordar les declaracions de Peter Morici, economista i professor de la Universitat de Maryland a la cadena Fox quan va afirmar “la necessitat d’una unió fiscal a la zona euro i que el BCE adopti un paper similar al que ha dut a terme la Reserva Federal dels EUA, no arribaran a temps per salvar els països perifèrics i va considerar la possibilitat que “aquests països abandonin l’euro per poder així imprimir els seus propis diners i resoldre els seus problemes com ho va fer els Estats Units arran de la crisi financera”.